

ושבתוכה הרי זה בכי יותן –

And that which is inside; they are included in כי יותן

OVERVIEW

The גמרא proves that even אצולי טינוף (if there is a need for it), from a משנה in מכשירין. The משנה reads כי יותן and עריבה וכו' המים הנתזין והניצפין אינן בכי יותן. The גמרא continues with what seems the conclusion of the משנה that ושבתוכה. Our חשוב is also אצולי טינוף which this last phrase proves that כי יותן. Our תוספות clarifies what the משנה actually states.

- 'ושבתוכה הרי זה בכי יותן' clarifies; the words תוספות

אין זה במשנה¹ אלא שהש"ס מדקדק מדנקט הניתזין והניצפין אינן בכי יותן –

Are not written in the משנה; rather the גמרא infers this ruling, for since the משנה mentions that the waters that bounce off the עריבה and the waters that overflow from the עריבה are not included in כי יותן; they cannot be מכשיר - מקבל טומאה to be אוכלין

משמע הא שבתוכה הרי הן בכי יותן:

It is apparent that however those waters that are inside the עריבה, they are included in כי יותן and can be מכשיר אוכלין to be מקבל טומאה.

SUMMARY

We derive that כי יותן from the inference of the רישא.

THINKING IT OVER

נטלה לשופכה אלו ואלו (ב"ש וב"ה) מודים actually concludes מכשירין² in משנה. It is evident from the משנה that the water that remains in the עריבה is כי יותן (even if לשופכה); why is it necessary for תוספות to infer it from the רישא?!

¹ See ר' that mentions this in order we should not ask how could have ר' (לר' יצחק חזקוני) that ספר תולדות יצחק thought that אצולי טינוף לא קא חשיב, when it is a משנה מפורשת that it is חשיב.

² ד"ה שירד here רש"י. See also פ"ד מ"ה.